Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi

Fascicula: Asistenţă Socială, Sociologie, Psihologie

Year-Book „Petre Andrei" University from Iasi

Fascicle: Social Work, Sociology, Psychology

ISSN: 2248-1079

Coverd in: CEEOL, Index Copernicus, Ideas, RePeC, Socionet, Econpapers

---

VOCATIONAL TRAINING, A KEY FACTOR OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF RURAL COMMUNITIES

[FORMAREA PROFESIONALĂ, FACTOR ESENŢIAL AL DEZVOLTĂRII SUSTENABILE A COMUNITĂȚILOR RURALE]

Maria Roxana ATEŞOAE

Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi, Fascicula: Asistenţă Socială, Sociologie, Psihologie, 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38

Published by:

Lumen Publishing House

On behalf of:

„Petre Andrei" University from Iasi

Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities

[Formarea profesională, factor esenţial al dezvoltării sustenabile a comunităţilor rurale]

Maria Roxana ATEŞOAE[1]

Abstract:

The promotion of the sustainability in rural areas concerning human resources development and employability is an objective for many projects financed by EU funds. Vocational training as a solution for boosting and improving the access of the people from rural areas on the labor market may be implemented successfully only if adapted to target groups' needs. The support for the inactive persons, for those who are seeking a job and those involved in subsistence agriculture from Iasi county' rural areas in order to participate to complex programs of training for skills and competences needed on the labor market must rely on an analysis of the context and the characteristics of the local human resources. Method: a sample of 339 persons from 6 villages of Iasi county has been questioned in order to identify the degree of interest for vocational training and labor market' integration, to determine the main ways of involvement in vocational training activities and the specific needs of the target group in order to enter the labor market. Results: over 90% of the respondents have shown a large interest in participating to vocational training. The respondents appreciate that the experience and the certificate are the main benefits of a vocation training attendance. Concerning the potential hindrances, the subjects consider that the lack of money and the transportation could alter their participation. Conclusions: The rural area development by facilitation of the labor market access for the population involved in subsistence agriculture, which has rather a marginalized status, isolated from the rest of the society instead of an active one cannot be achieved but only progressively and with a mixture of gaining competences for the labor market and developing rural SME's sector.

Keywords:

vocational training, rural areas, labor market

[1]Maria Roxana ATEŞOAE – Lecturer Ph.D., Petre Andrei University from Iasi, Romania, Email Address: roxana_andrei2001@yahoo.com

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

Introducere

În ultimii ani problema forţei de muncă în mediul rural în România este tot mai mult analizată. De ce ar trebui să fim preocupaţi de resursa umană din zona rurală, de pregătirea, capacităţile, calitatea şi perspectivele ei? Răspunsul nu este greu de formulat. Există nenumărate motive, de natură socială, politică şi pur umană. Să subliniem, însă, un motiv major de natură economică: România are localizată o bună parte a populaţiei ei în spaţiul rural. Performanţa economică a ţării depinde, deci, în bună măsură, de folosirea eficientă şi productivă a forţei de muncă din mediul rural.

Altfel spus, dacă vrem ca politicile economice naţionale să aibă şanse de succes, trebuie să ne confruntăm mai devreme sau mai târziu cu aceste probleme. Primul pas este recunoaşterea faptului că există o problemă ca atare. Şi, pe măsură ce înaintăm în înţelegerea acestei probleme, ajungem să recunoaştem că este parte a unei alte probleme, structurale.

Faptul că, în anul 2013, România are o serioasă vulnerabilitate economică prin ceea ce reprezintă „ruralul", este o realitate. O realitate este şi faptul că structura economiei naţionale continuă să aibă trăsături speciale, ce îi afectează performanţa. „Place sau nu, România este definită de dualism (sau moştenirea unui dualism mai vechi), între un sector modern şi unul tradiţional" (Aligică & Matei, 2011, p.3.). Rezolvarea dezechilibrelor dualiste are loc atunci când forţa de muncă este angajabilă şi angajată în modul cel mai productiv cu putinţă în activităţi ce ţin de sectorul şi dimensiunea economică modernă a sistemului.

Se impune, astfel, ca una din soluţii schimbarea profilului resursei umane (adică reconfigurarea structurii capitalului uman) prin însuşirea de cunoştinţe, practici şi tehnici, în rândul populaţiei prinsă în economia rurală (sau tradiţională, sau secundară) a sistemului dual.

Intervenţiile, fie că sunt de natura unor politici structurale, fie că sunt de natura programelor punctuale de pregătire, reconversie, calificare profesională etc. necesită toate o înţelegere a contextului specific şi naturii fenomenului cu care trebuie să se confrunte. „Comunitatea îndeplineşte anumite funcţii în raport cu indivizii ce o compun. Funcţiile esenţiale a căror complexitate necesită o defalcare ulterioară sunt: 1) de socializare; 2) de control social." (Pitulac, 2009, p.72)

Această lucrare a fost realizată în cadrul unui proiect finanţat prin Fondul Social European. Proiectul a vizat îmbunătăţirea calităţii resurselor umane şi creşterea şanselor de ocupare a populaţiei din mediul rural din

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

judeţul Iaşi, situat în cea mai săracă regiune a României, regiunea de Nord-Est.

Obiectivele specifice ale proiectului au fost:

- Sprijinirea participării persoanelor inactive, a celor aflate în căutarea unui loc de muncă şi a celor implicaţi în agricultura de subzistenţă din zonele rurale din judeţul Iaşi, la programe complexe de formare în vederea îmbunătăţirii abilitaţilor şi competenţelor necesare pe piaţa muncii.
- Analizarea contextului pieţei muncii şi identificarea caracteristicilor resurselor umane în zonele rurale din judeţul Iaşi.
- Creşterea gradului de conştientizare a populaţiei din mediul rural din judeţul Iaşi cu privire la necesitatea instruirii pentru adaptarea la noile cerinţe de pe piaţa muncii.
- Creşterea şanselor de ocupare în sectoare non-agricole pentru persoanele din zonele rurale, din judeţul Iaşi.

Metode şi tehnici folosite

Din punct de vedere metodologic, demersul de faţă a vizat o abordare cantitativă, reprezentată de o anchetă sociologică pe bază de chestionar sociologic. Activitatea sociologică a fost realizată în perioada 1 februarie - 31 mai 2012.

Pentru realizarea cercetării populaţiei rurale neocupate din cele şase comune vizate de proiect, a fost proiectat un eşantion de convenienţă cu selecţie aleatoare a indivizilor în cadrul fiecărei comune. Eşantionul a inclus subiecţi cu vârstă de peste 18 ani. Un eşantion de 339 de persoane, din şase comune din judeţul Iaşi, a fost chestionat în vederea identificării gradului de interes pentru formarea profesională şi integrarea pe piaţa muncii, determinarea principalelor modalităţi de implicare a populaţiei vizate în activităţi de formare profesională şi determinarea nevoilor specifice ale grupului ţintă în vederea integrării pe piaţa muncii.

La nivelul întregului eşantion, şi proporţional pentru fiecare sub-eşantion în parte, s-a realizat o distribuţie de cote interconexate – gender - în conformitate cu structura populaţiei de bază. Alegerea gospodăriilor s-a făcut prin utilizarea metodei Random Route ce implică un punct de plecare (marginea satului sau locaţia Primăriei) şi stabilirea unui pas statistic pentru selecţia numerelor de stradă.

Discuţii şi rezultate

Datele problemei sunt destul de evidente. Conform Institutului Naţional de Statistică (INS, 2010), aproape 52% din populaţia activă din

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

mediul rural lucra în agricultură, în timp ce, la nivel naţional, sectorul agricol concentra 31,9% din totalul persoanelor ocupate. Pe grupe de ocupaţii, cea mai mare pondere în totalul populaţiei ocupate o deţineau agricultorii şi lucrătorii calificaţi din agricultură (25,7%) şi meşteşugarii (14,7%). Dintre cei care s-au declarat lucrători pe cont propriu şi lucrători familiali neremuneraţi, 90,1% locuiau în mediul rural, ceea ce înseamnă că munca agricolă reprezenta activitatea lor secundară. Piaţa muncii din mediul rural din România este dominată de ocupaţiile calificate manuale (meşteşugari şi agricultori), cu o mare parte dintre persoanele active angajate în economia de subzistenţă şi, astfel, decuplate de la mecanismele economiei de piaţă. Fapt ce, desigur, determină un anumit tip de comportament şi un anumit nivel de performanţă economică ale unui substanţial segment al populaţiei ţării.

În statisticile oficiale, şomajul în mediul rural este mult mai mic decât cel înregistrat în mediul urban (în 2010 este raportată o rată a şomajului de 4,4% în rural comparative cu aproximativ 9% în mediul urban) (Raport AMIGO, Trimestrul III, 2009, tabel 1.4, p. 60). Ratele mai mici ale şomajului din mediul rural totuşi ascund o realitate destul de sumbră, pentru că mulţi dintre cei care se declară şomeri în rural lucrează de fapt în sectorul informal (20% dintre lucrătorii pe cont propriu din agricultură sunt neînregistraţi). În 2008, 1,05 milioane de persoane din mediul rural lucra în sectorul informal, această categorie fiind de 2,5 ori mai numeroasă decât populaţia urbană care lucra în sectorul informal (Stănculescu, 2009, p.54-55).

Din discuţiile cu unii dintre angajatorii din zonele rurale în care am făcut cercetare de teren, şi mai ales cu cei care sunt axaţi pe activităţi neagricole (turism, comerţ, industrie prelucrătoare), a rezultat un fenomen specific în zonele rurale şi anume indisponibilitatea sezonieră a forţei de muncă în perioadele de munci agricole. Mulţi dintre angajaţi părăsesc locul de muncă pentru a participa alături de familie la activităţile din agricultură.

Cu alte cuvinte, agricultura de subzistenţă nu funcţionează doar ca un factor pasiv în stagnarea sau încetinirea dezvoltării economice în rural prin randamentul extrem de redus, lipsa unei planificări a resurselor şi a unei viziuni antreprenoriale; prin presiunea social-psihologică a familiei şi relaţiilor de rudenie, participarea în agricultura de subzistenţă devine obligatorie pentru o parte dintre tinerii care locuiesc în mediul rural.

Populaţia investigată manifestă un interes semnificativ pentru intrarea pe piaţa muncii. Ţinând cont de faptul că grupul ţintă este format din persoane fie inactive, fie înafara pieţei muncii, se remarcă procentul mare al celor care afirmă că au căutat un loc de muncă (43%). Acest

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

rezultat se corelează cu aprecierea rolului major al nivelului calificării profesionale în reuşita procesului de angajare.

Concordant cu acest aspect este şi faptul că populaţia manifestă un interes major şi direct pentru a urma cursuri de calificare şi recalificare cerute pe piaţa muncii (55,2%) şi pentru a beneficia de consiliere în căutarea unui loc de muncă.

Marea majoritate a populaţiei intervievate a apreciat ca piaţa muncii locală este slabă şi nu s-au remarcat schimbări semnificative. Există un anumit segment, aproximativ 10%, care priveşte cu optimism acest aspect apreciind că situaţia locurilor de munca este destul de bună şi evoluţia a fost în sens ascendent. Cele mai multe dintre răspunsurile celor intervievaţi s-au îndreptat către corelarea lipsei locurilor de muncă cu cea a lipsei calificărilor cerute. Nivelul scăzut de educaţie al populaţiei din mediul rural este văzut ca o barieră pentru a găsi un loc de muncă, în zonă sau în oraşe mari (ex. Iaşi), fiind de asemenea o cauză a accesului scăzut la posturi bine plătite. Există multe persoane care identifică bariere la nivelul familiei, având fie responsabilitatea îngrijirii copiilor sau a vârstnicilor, fie consideră ca vârsta nu le mai permite să acceseze acest domeniu. Cele mai multe răspunsuri au confirmat rezultatele realizate în cadrul interviurilor: atunci când se află în căutarea unui loc de muncă sunt întrebaţi prietenii, se accesează informaţii din mediul online, sunt contactaţi direct posibili angajatori. În ceea ce priveşte domeniile în care ar trebui deschise afaceri în comunăţile de proveniență, răspunsurile oferite au acoperit foarte multe domenii. S-au evidenţiat nominalizări de afaceri din domeniul agriculturii (sere, sectorul zootehnic, ciupercărie), comerţ (restaurant, supermarket), servicii (panificaţie, brutărie, reparaţie calculatoare, benzinărie, pompe funebre, atelier reparaţie încălţăminte, frizerie/coafura, spălătorie auto), construcţii (construcţii metalice, fabrica sacoşe ecologice), confecţii, turism (piscine, teren sport), social (azil bătrâni).

Aproximativ 20% dintre subiecţi au amintit experienţa muncii in străinătate. Interesul pentru accesarea de locuri de muncă în străinătate este mare, chiar daca este vorba de muncă la negru. În acelaşi timp perioada de timp petrecută în străinătate a determinat diminuarea accesului la informaţii despre locuri de muncă în comunele de proveniență.

O analiză a ocupării forţei de muncă din mediul rural trebuie implicit legată de o estimare a relaţiei dintre piaţa muncii şi nivelul de educaţie al populaţiei rurale, cu o atenţie deosebită acordată oportunităţilor de formare profesională care sunt la ora actuală accesibile pentru adulţi în mediul rural. În cadrul eşantionului intervievat, 63,9%

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

erau absolvenţi de liceu sau şcoală profesională, 32% absolviseră opt clase sau mai puțin, doar 1,8% finalizând studii superioare.

În contextul unei discuţii privind ocuparea forţei de muncă, problema serviciilor de formare profesională este centrală. Serviciile de ocupare şi formare profesională sunt asigurate de către Agenţia de Ocupare a Forţei de Muncă (ANOFM), prin rețeaua sa de centre regionale şi județene, şi prin furnizorii de servicii ce au obținut acreditare pentru a furniza astfel de servicii. Cea mai mare parte a persoanelor care beneficiază de aceste servicii sunt şomeri indemnizaţi sau care au ieşit din perioada în care primeau beneficii în virtutea caracterului obligatoriu al acestor cursuri pentru şomerii aflați în perioada de plată.

Numărul de persoane cuprinse în cursurile de formare profesională a variat destul de puternic în ultimii ani. Astfel, cel mai mare număr de persoane înscrise la cursuri a fost înregistrat în anul 2007, iar cel mai scăzut număr al cursanților s-a înregistrat în anul 2009. Cea mai mare parte a persoanelor participante la cursurile de formare profesională provine din rândul categoriei şomerilor. Totodată, surprinde numărul mic al persoanelor care au urmat aceste cursuri în urma propriei cereri şi ponderea extrem de redusă a persoanelor care au urmat cursuri de formare la cererea agenţilor economici. Dintre cei 48 321 de persoane care au fost cuprinse în anul 2011 în diferite cursuri de formare profesională, 28.135 au urmat cursuri organizate de rețeaua ANFOM, iar 20.186 au fost formați în programele altor organizații (ANOFM, 2012). La cursurile organizate în 2011 au participat 15 000 de persoane cu domiciliul în mediul rural.

La nivelul eşantionului intervievat, 19% au declarat că au participat la cursuri de formare profesională. Există o corelație directă între mărimea veniturilor pe membru de familie şi participarea la aceste cursuri, în sensul în care persoanele care au declarat venituri mai mari au procente mai mari de participare la astfel de cursuri. Cursurile au fost gratuite pentru 70% din repondenți, dar se remarcă procentul mare al celor care au plătit chiar ei aceste forme de pregătire (17,2%). Peste 80% au apreciat cursurile ca fiind utile şi şi-au manifestat mulțumirea față de calitatea lor. Un aspect mai degrabă deficitar al organizării cursurilor de formare profesională la care au participat a fost cel al consilierii profesionale inițiale.

Graficele de corelație ne indica că, pe comune, cele mai multe persoane care declară că au participat la cursuri de formare sunt din comuna Dagâța. Principalele locații de desfăşurare a cursurilor sunt AJOFM (32,8%) şi locul de muncă (21,9). În ceea ce priveşte principalele situații ce au determinat participarea, cele mai mari procente sunt

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

înregistrate de: recomandarea din partea AJOFM şi caracterul gratuit al acelor cursuri. Remarcăm şi faptul că aproximativ 30% dintre subiecţi consideră că absolvirea cursului de formare profesională nu i-a ajutat să-şi găsească un loc de muncă.

Analiza pe diferitele aspecte ce ţin de pregătirea şi derularea cursurilor indică faptul că:

- Consilierea profesională iniţială este un aspect mai degrabă deficitar al organizării cursurilor de formare profesională
- Conţinutul cursului, lectorul, sala sunt aspecte bine apreciate.

În ceea ce priveşte motivaţia celor care nu au participat la aceste forme de pregătire se remarcă lipsa de informare (38,6%) şi lipsa timpului (25,7%). Experienţa anterioară de formare influenţează semnificativ disponibilitatea respondentului de a mai urma un alt curs.

Peste 90% din repondenţi au manifestat un mare interes pentru a participa la cursuri de formare profesională. Ponderea celor care consideră că participarea la cursurile de formare profesională ar reprezenta o modalitate de a creşte şansele găsirii unui loc de muncă este extrem de mare ceea ce arată faptul că populaţia vizată face o corelaţie directă şi clară între cele două aspecte. Repondenţii apreciază că experienţa si diploma sunt principalele beneficii ale urmării unui curs de formare profesională. In ceea ce priveşte potenţialele obstacole, subiecţii consideră că lipsa banilor şi transportul ar fi de natură să le afecteze participarea. Un alt aspect important se refera la îngrijirea copiilor.

Ponderea celor care consideră că participarea la cursurile de formare profesională ar reprezenta o modalitate de a creşte şansele găsirii unui loc de muncă este extrem de mare (97,8%) ceea ce arată faptul că populaţia vizată face o corelaţie directă şi clară între cele două aspecte. Există şi o componentă de risc în ceea ce priveşte responsabilizarea grupului ţintă legată de participarea activă la cursuri. În acest sens este de remarcat numărul mare de persoane care doresc să participe în zilele de sâmbătă şi duminică la cursuri, percepând astfel formarea profesională ca o activitate colaterală activităţilor din agricultură. Există bariere pentru participarea la formare recunoscute ca atare de respondenţi: 43% dintre ei menţionează lipsa banilor, 26% amintesc probleme legate de îngrijirea copiilor, 23% invocă distanţa până la locul de organizare a cursurilor. Aşadar, observăm că principalele bariere sunt de natură financiară, urmate de cele de accesibilitate geografică şi dificultăţi familiale.

O mare parte dintre cei intervievaţi subliniază necesitatea ca formarea profesională să fie recunoscută de către angajatori, accentuând importanţa unui certificat de absolvire. Populaţia investigată manifestă un mare interes pentru informaţiile ce vizează direct statutul de angajat.

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

Astfel, peste 80% dintre repondenţi au nevoie în mare şi foarte mare măsură de informaţii legate de locurile de muncă disponibile, cursuri de calificare/recalificare, modalităţi de căutare a unui loc de muncă, organizaţii care îi pot sprijini în căutarea unui loc de muncă, drepturile deţinute ca viitor angajat.

Atunci când subiecţii au fost rugaţi să-şi aprecieze cunoştinţele de limba engleză, notele au fost sub 5 pe o scara de la 1 la 10 pentru 90% dintre ei. In ceea ce priveşte aprecierea cunoştinţelor de lucru pe calculator se remarcă un procent de aproximativ 20% care se auto-evaluează peste nota 5. În acest context organizarea de cursuri pe aceste două tematici ar răspunde unor nevoi auto-identificate de formare.

Dar ce metode mobilizează persoanele aflate în căutare de muncă? Respondenţii care declară că se află în căutarea unui loc de muncă apelează în primul rând la ziare (46,9%), la informaţiile pe care cercul de prieteni şi cunoştinţe le are despre posibile angajări (44,2%) sau îşi încarcă CV-urile pe site-urile specializate (21,5%) . Agenţia judeţeană a forţei de muncă este o resursă la care apelează doar 11,2% dintre respondenţii care se declară în căutarea unui loc de muncă.

Se remarcă procentul mare (84,6%) al celor care afirma ca nu şi-ar schimba locul de muncă, ceea ce indică o cultură a dependenţei de angajatori. Peste 66 % dintre subiecţi răspund pozitiv atunci când sunt întrebaţi dacă sunt dispuşi să facă naveta în alt oraş sau să lucreze în străinătate dacă ar avea aceasta ocazie.

Un număr mare (aproximativ 40%) cred că este sigur sau destul de probabil că-şi vor găsi un loc de muncă în viitorul apropiat. Peste 60% dintre subiecţi afirmă că sunt dispuşi să se deplaseze în altă localitate pentru un loc de muncă, mai mult chiar, îşi manifestă disponibilitatea de a merge în străinătate pentru acest scop.

Concluzii şi propuneri

Dezvoltarea ruralului prin facilitarea accesului pe piaţa forţei de muncă pentru populaţia cu activitate în agricultura de subzistenţă, ce are mai degrabă un statut marginal, izolat de restul societăţii, decât unul activ, nu se poate face decât în timp şi ca un produs conjugat al dobândirii de competenţe cerute pe piaţa muncii şi al dezvoltării sectorului IMM în rural. Formarea iniţială a beneficiarilor ar trebui să abordeze în primul rând tematicile de interes general pentru subiecţii reorientării profesionale dinspre agricultura de subzistenţă spre ocupaţii / sectoare economice non-agricole. Luând în calcul specificităţile socio-demografice ale populaţiei de vârstă activă din mediul rural şi rata mare de ocupare a acestora în

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

agricultura de subzistenţă, formarea iniţială este recomandat să abordeze următoarele tematici:

- metode şi tehnici de căutare a unui loc de muncă
- cunoştinţe referitoare la redactarea unui CV
- participarea la interviuri de angajare
- redactarea unui anunţ de căutare a unui loc de muncă
- căutarea activă a unui loc de muncă: presă, internet, depunere CV
- informaţii privind piaţa muncii şi evoluţia ocupaţiilor
- condiţiile de exercitare, salarizare, promovare la un loc de muncă
- ocupaţii cerute pe piaţa forţei de muncă / ocupaţii emergente
- ocupaţii care nu mai sunt cerute pe piaţa forţei de muncă
- drepturile şi obligaţiile angajatului şi angajatorului
- respectarea principiului egalităţii de şanse
- subvenţiile şi facilităţile acordate angajatorilor pentru încadrarea în muncă

Una din propunerile Comisiei prezidenţiale pentru Analiza Riscurilor Sociale şi Demografice, în 2009, viza creşterea angajabilităţii (siguranţei ocupaţiei) prin cursuri de formare profesională şi învăţare continuă: „Este esenţială dezvoltarea unui sistem integrat şi coerent de formare profesională şi învăţare continuă" (Preda, 2009, p.313). În România, componenta de măsuri active de formare profesională a politicilor de protecţie a şomerilor trebuie considerabil extinsă prin dezvoltarea unui sistem de formare profesională accesibil persoanelor ocupate informal şi în agricultura de subzistenţă localizate în majoritate în mediul rural. Formarea iniţială ar trebui să fie de scurtă durată pentru a spori atractivitatea acesteia în rândul potenţialilor beneficiari din mediul rural. Sesiunile de formare iniţială ar trebui să constituie oportunităţi pentru organizatori de a promova programele de formare profesională sau chiar de a selecta viitori beneficiari ai acestora. De asemenea, este o metodă extrem de importantă pentru testarea interesului real al beneficiarilor pentru formare profesională în vederea accesării unui loc de muncă, şi nu doar pentru obţinerea certificatului de absolvire.

Notă: Lucrarea a fost realizată pe baza datelor furnizate de studiul sociologic realizat în cadrul proiectului, POSDRU/110/5.2/G/87070, implementat de Fundaţia Pro WOMEN din Iaşi, România. Proiectul este cofinanţat de Fondul Social European prin Programul Operaţional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013.

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.

Bibliografie

Aligică, D.P.&Matei, A. 2011, *Forţa de muncă în mediul rural.Contribuţii exploratorii*, Fundaţia CADI - Eleutheria, Bucureşti

Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă 2012, *Raport privind stadiul realizării Planului naţional de formare profesională*, Online:http://www.anofm.ro/files/Raport%20privind%20stadiul%20realizarii%20PNFP.pdf

Institutul Național de Statistică 2009, *Anuarul Statistic al României 2008*, Bucureşti

Institutul Național de Statistică 2010, *Forţa de muncă în România. Ocupare și șomaj – AMIGO*, Bucureşti

Pitulac, Tudor 2009, *Sociologia comunităţii,* Editura Institutul European, Iaşi

Preda, Marian (coord.) 2009, *Riscuri și inechități sociale în România. Raportul Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice*, Editura Polirom, Iaşi

Stănculescu, M. 2009, Riscuri, vulnerabilităţi și soluţii pe piaţa muncii, în Preda, M. (coord.) *Riscuri și inechităţi sociale în România. Raportul Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice*, Editura Polirom, Iaşi

ATESOAE, M., R., (2013). Vocational Training, a Key Factor of Sustainable Development of Rural Communities, [Formarea profesionala, factor esential al dezvoltarii sustenabile a comunitatilor rurale], Anuarul Universitatii „Petre Andrei" din Iasi Fascicula: Asistenta Sociala, Sociologie, Psihologie, An 2013, Tomul 11, Decembrie, pp: 29-38.